

камъ звънеца, той звънти: ти глѣдашь удрянье то, и слушашъ гласа. Отъ тѣзи кое става понапрѣдъ удрянье то ли или гласъ а?

С. Удрянье то.

От. Кога се запали огънь въ собж тж, тогава става топлинж въ кѣщи. Кое е понапредньо огънь а или топлинж тж?

С. Първо трѣба да се запали огънь въ собж тж, и послѣ да стане топлинж.

От. Кога се запали тюрюръ, тогава осѣщашъ мирисмж тж му. Тюрюрдъ а ли се пали понапрѣдъ а послѣ го миришишь?

С. Първо шюрюръ а се пали а послѣ азъ го миришж.

От. Изрядно се обади. Зато глѣдашь, че нѣщо си става понапрѣдъ отъ друго, и че едно послѣдва другото. Кога то една вѣщъ прави за да стане другж тж, тогава първа та се казва причина, а втората слѣдствие; или послѣдка: кога чукамъ звънецъ а, тогава чуканье то прави гласа. Зато чуканье то се казва причина, а гласъ а слѣдствие. Кога гори огънь а въ собж тж, тогава става топлина въ кѣщи. Щеше ли да се стопли кѣщж тж, ако не горѣше огънь въ собж тж?

С. Не, но щеше да остане студена.

От. Ето огънь а въ собж тж прави да стане тепло въ кѣщи. Зато огънь а е причинж тж, а топлина та е слѣдствие то. Още ако зема това огниво и съ него ударѣж този крѣмжж, тогава що видишь?

С. Глѣдамъ искры.

От. Отъ що сгавжтъ искры тѣ?

С. Отъ огниво то.

От. Не чедо: защо, ако оставѣж огниво то възъ стола или ако държж само въ ржжж тж си тогава пуца ли искры?

С. Не, тогава не пуца.